

løshedskasserne falder, fordi lønmodtagere fravælger forsikringen.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg kan i hvert fald over for hr. Ole M. Nielsen bekræfte, at over en længere årrække har der været et stærkt stigende antal medlemmer tilsluttet arbejdsløshedskasserne.

Jeg vil hverken be- eller afkræfte, om man inden for det sidste års tid eller halvandet måske kan spore en faldende tendens, og det kan jeg ikke ud fra den betragtning, at jeg ikke har set de tal. Så det er jeg ikke i stand til.

Rikke Hvilshøj (V):

Dette beslutningsforslag fremsat af Kristeligt Folkeparti er jo i realiteten en afskaffelse af en frivillig forsikringsordning og en indførelse af et tvungent bidrag og egentlig i realiteten et skatteforslag, for så snart en betaling bliver tvungen, så er det sådan set blot en skat.

Venstre ønsker at fastholde det tostrengede system. Vi har det nederste sikkerhedsnet, det hedder kontanthjælpssystemet, vi har et dagpengesystem, som man kan få adgang til ved frivilligt at melde sig ind i en a-kasse og betale det bidrag, som følger med dér, og få de rettigheder og pligter, der i øvrigt følger med.

I forhold til de eksempler, der bliver nævnt i bemærkningerne, vil jeg ikke gå ind i dem enkeltvis, men når der bliver nævnt nogle eksempler på nogle problemer i forhold til dagens system, så har jeg meget svært ved at se sammenhængen i forhold til løsningen. Jeg synes i hvert fald, det er et meget drastisk skridt i forsøget på at imødekomme de konkrete problemer, som forslagsstillerne peger på i bemærkningerne.

Venstre kan ikke støtte forslaget, og da den konservative ordfører, hr. Knud Erik Kirkegaard, ikke kan være til stede ved denne debat, så har jeg lovet at meddele, at De Konservative heller ikke støtter beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil spørge fru Hvilshøj, om ikke fru Hvilshøj kan se nogle af de problemer, der er nævnt i de her a-, b-, c-, d-eksempler. Jeg tror faktisk, vi er enige om, at det er et problem.

Sammenhængen er, at vi ikke vil tvangsindlægge folk til at betale en skat – kan man så kalde det, hvis man ønsker det – et forsikringsbidrag uden også at være sikre på, at den udbydere,

man får, den betjening, man får, er rimelig retfærdig, og vi mener, at det her er rimeligt.

Der er urimeligheder i det eksisterende dagpengesystem, og dem vil vi have rettet op på, ellers kan vi jo ikke komme med det forslag, som vi fremsætter her. Vi ville jo i øvrigt hellere have det i form af tværfaglige arbejdsløshedskasser, så folk havde noget at vælge imellem, men det ser vi ingen muligheder for endnu.

Kan fru Hvilshøj ikke genkende nogle af de her problemer? Jeg tror, det er nogle af dem, som Venstre også synes er problemer.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jo, det kan jeg godt, men jeg mener bare ikke, at løsningen er at sige, at så skal alle tvangsmæssigt betale et bidrag. Jeg synes sådan set ikke, at det løser problemerne, for så skal man vel egentlig stadig væk forholde sig til de her konkrete eksempler, og jeg forstår beslutningsforslaget således, at rettigheder og pligter i forhold til det, der er i a-kasse-systemet i dag, også skal føres over på dem, der så tvangsmæssigt skal betale til staten.

Vi er i øvrigt enige om spørgsmålet om tværfaglige a-kasser. Det så vi også meget gerne i Venstre. Det synes jeg er en helt anden positiv vinkel på det her spørgsmål.

Poul Nødgaard (DF):

Om danskerne ønsker at være medlem af en a-kasse eller ej, må efter Dansk Folkepartis opfattelse være en helt frivillig sag.

Kristeligt Folkeparti lægger ganske vist ikke op til et direkte tvangsmæssigt medlemskab for de 440.000 danskere, der er omfattet af det her forslag. Men som debatten er skredet frem nu, har jeg alligevel forstået det sådan, og det fremgår faktisk ikke ganske klart af beslutningsforslaget, at der jo faktisk er tale om, at de 400.000 mennesker skal ind i en statslig arbejdsløshedskasse. Og jeg må sige, at sådan kan jeg altså ikke læse forslaget.

Jeg synes også, der er nogle tal deri, som man skriver at man ikke har styr på; det var jo nok let at ringe et eller andet sted til et ministerium og få styr på dem. Det står sidst i bemærkningerne.

Men det, jeg specielt vil bruge min korte ordføretid til, er at forklare Kristeligt Folkeparti, at de penge, man så får ind, jo kun, som arbejdsministeren også klart gjorde rede for, er en forsvindende lille del af de udgifter, vi har til ledighed. Langt, langt de største økonomiske bidrag til le-